

Wijziging dagloonregels

SZW

Regeling houdende wijziging van de regelingen van de Minister van SZW van 20 april 1967, nr. 61524 en 61525 (Stcrt. 126 en 162), en de Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid

16 september 1998/nr. SV/AVF/98/19555

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Gelet op de artikelen 14, eerste en tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 15, eerste en tweede lid, van de Ziektewet en 34, tweede, derde en zesde lid, van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid;

Besluit:

Artikel I. Wijziging dagloonregels Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering

De regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 1967, nr. 61524 (Stcrt. 126) wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt achter onderdeel b door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd luidende: c. onder onbetaald verlof: onbetaald verlof als bedoeld in artikel 1, onderdeel j, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

B

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
1°. Voor de tekst van het artikel wordt een 1. geplaatst.
2°. Aan het artikel wordt een lid toegevoegd luidende:

2. Voor de vaststelling van de periode van een jaar, bedoeld in het eerste lid, wordt onbetaald verlof tot een maximum van 18 maanden niet in aanmerking genomen.

C

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:
1°. In het tweede lid, wordt 'artikel 3, onder a, b, c en d' vervangen door:

artikel 3, eerste lid, onderdelen a, b, c en d.

2°. In het vijfde lid wordt 'De bedrijfsvereniging' vervangen door: Het Landelijk instituut sociale verzekeringen.

D

In artikel 9, tweede lid, wordt 'artikel 3, onder a, b, c en d' vervangen door: artikel 3, eerste lid, onderdelen a, b, c en d, en tweede lid.

E

In artikel 10, tweede lid, wordt 'artikel 3, onder a, b en d' vervangen door: artikel 3, eerste lid, onderdelen a, b en d, en tweede lid.

F

Artikel 13 komt te luiden:

Artikel 13

1. Het dagloon van de uitkeringsgerechtigde van wie de dag van ingang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering ligt in een tussen hem en zijn werkgever overeengekomen periode van verlof, waarbij wel een dienstbetrekking aanwezig is, wordt vastgesteld met toepassing van de artikelen 1 tot en met 12. Bij deze berekening wordt de normale werktijd gesteld op de werktijd in die verlofperiode.

2. Het dagloon van de uitkeringsgerechtigde, bedoeld in het eerste lid, wordt, indien zijn arbeidsongeschiktheid na afloop van de periode, bedoeld in het eerste lid, voortduurt, herzien met ingang van de eerste dag na afloop van die periode. Het dagloon wordt daarbij bepaald op het bedrag, dat op de dag van ingang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering zou zijn vastgesteld, indien het verlof zou worden aangemerkt als onbetaald verlof. Artikel 8 is van overeenkomstige toepassing.

G

In artikel 14, eerste lid, onderdeel a, wordt tussen 'werktijd' en 'gemiddeld' de volgende zinsnede ingevoegd: , onbetaald verlof, of verlof als bedoeld in artikel 13, eerste lid,.

Artikel II. Wijziging dagloonregels Ziektewet

De regeling van de Minister van Sociale

Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 1967, nr. 61525 (Stcrt. 162) wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, tweede lid, onderdeel a, wordt 'de bedrijfsvereniging' vervangen door: het Landelijk instituut sociale verzekeringen.

B

Na artikel 1 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1a

Voor de toepassing van deze regels wordt onder onbetaald verlof verstaan onbetaald verlof als bedoeld in artikel 1, onderdeel h, van de Ziektewet.

C

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1°. Aan het tweede lid wordt een tweede zin toegevoegd, luidende:

Onder een regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd wordt niet verstaan onbetaald verlof.

2°. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor de vaststelling van de periode van 13 kalender- of loonweken, bedoeld in het eerste lid, wordt onbetaald verlof tot een maximum van 78 weken niet in aanmerking genomen.

D

In artikel 5, vierde lid, wordt 'De bedrijfsvereniging' vervangen door: Het Landelijk instituut sociale verzekeringen.

E

Artikel 8, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1°. In onderdeel a en onderdeel b, ten eerste, wordt na de zinsnede 'een regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd' ingevoegd: , onbetaald verlof, of verlof als bedoeld in artikel 10a, eerste lid,.

2°. In onderdeel c wordt voor de zinsnede 'uit eigen verkiezing' ingevoegd: anders dan op grond van onbetaald verlof.

F

Artikel 10a komt te luiden:

Artikel 10a

1. Het dagloon van de werknemer, wiens ongeschiktheid tot werken is

ontstaan tijdens een tussen hem en zijn werkgever overeengekomen periode van verlof, waarbij wel een dienstbetrekking aanwezig is, wordt vastgesteld met toepassing van de artikelen 1 tot en met 10. Bij deze berekening wordt de normale werktijd gesteld op de werktijd in die verlofperiode.

2. Het dagloon van de werknemer, bedoeld in het eerste lid, wordt, indien zijn ongeschiktheid tot werken na afloop van de periode, bedoeld in het eerste lid, voortduurt, herzien met ingang van de eerste dag na afloop van die periode. Het dagloon wordt daarbij bepaald op het bedrag, dat op de eerste dag van de ongeschiktheid tot werken zou zijn vastgesteld, indien het verlof zou worden aangemerkt als onbetaald verlof. Artikel 7 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel III. Wijziging Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid

De Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid worden als volgt gewijzigd:

A

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd: 1°. Aan het tweede lid wordt een tweede zin toegevoegd, luidende: Onder een regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd wordt niet verstaan onbetaald verlof als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, van de Werkloosheidswet.

2°. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Voor de vaststelling van de periode van 26 kalender- of loonweken, bedoeld in het eerste lid, worden weken, tot een maximum van 78 weken, waarin de werknemer onbetaald verlof als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, van de Werkloosheidswet heeft genoten, niet in aanmerking genomen, tenzij dit leidt tot een lager verdiend loon dan wanneer die weken wel in aanmerking zouden worden genomen.

B

In artikel 6, vierde lid, wordt 'De bedrijfsvereniging' vervangen door: Het Landelijk instituut sociale verzekeringen.

C

In artikel 9, vierde lid, wordt 'artikel 4, tweede, derde en vierde lid' vervangen door: artikel 4, tweede tot en met vijfde lid.

D

Artikel 10, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1°. In onderdeel a wordt na de zinsnede 'een regeling tot toepassing van een kortere dan de voor hem normale werktijd' ingevoegd: of onbetaald verlof.

2°. In onderdeel b wordt voor de zinsnede 'afwisselend wel en niet werkzaam was' ingevoegd: anders dan op grond van onbetaald verlof.

E

In artikel 11, derde lid, wordt 'artikel 4, derde en vierde lid' vervangen door: artikel 4, derde, vierde en vijfde lid.

F

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd: 1°. In het derde lid wordt 'het bestuur van de bedrijfsvereniging' vervangen door: het Landelijk instituut sociale verzekeringen.

2°. In het vierde lid wordt 'artikel 4, derde en vierde lid' vervangen door: artikel 4, derde, vierde en vijfde lid.

Artikel IV. Overgangsbepaling dagloonregels Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering

De regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 1967, nr. 61524 (Stcrt. 126), zoals die regeling luidde op de dag voorafgaand aan de inwerking-treding van artikel I van deze regeling, blijft van toepassing op de persoon wiens recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering is ontstaan voor de datum van inwerking-treding van dat artikel, met betrekking tot die arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel V. Overgangsbepaling dagloonregels Ziektewet

De regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 1967, nr. 61525 (Stcrt. 162), zoals die regeling luidde op de dag voorafgaand aan de inwerking-treding van artikel II van deze regeling, blijft van toepassing op de persoon wiens recht op ziekgeld is ontstaan voor de datum van inwerking-treding van dat artikel, met betrekking tot dat ziekgeld.

Artikel VI. Overgangsbepaling Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid

De Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, zoals die regeling luidde op de dag voorafgaand aan de inwerking-treding van

artikel III van deze regeling, blijven van toepassing op de persoon wiens recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet is ontstaan voor de datum van inwerking-treding van dat artikel, met betrekking tot dat recht.

Artikel VII. Inwerking-treding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst met dien verstande dat de artikelen I en IV, respectievelijk II en V, respectievelijk III en VI in werking treden met ingang van het tijdstip waarop artikel I respectievelijk artikel II respectievelijk artikel III van de Wet houdende de wijziging van de Ziektewet, de WAO en de WW en enkele andere wetten in verband met het wegnemen van belemmeringen in sociale verzekeringswetten bij het opnemen van onbetaald verlof in werking treedt.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 16 september 1998.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. F. Hoogervorst.

Toelichting

Algemeen

De wet van 11 juni 1998 tot wijziging van de Ziektewet, de WAO en de WW en enkele andere wetten in verband met het wegnemen van belemmeringen in sociale verzekeringswetten bij het opnemen van onbetaald verlof (Stb. 412) (Wet onbetaald verlof en sociale verzekeringen) strekt ertoe belemmeringen in de sociale zekerheid bij het opnemen van onbetaald verlof, weg te nemen. Voorkomen moet worden dat werknemers, als gevolg van het verliezen van hun rechten op een sociale verzekering, afzien van onbetaald verlof. Ook voor werkgevers moeten belemmeringen om werknemers met onbetaald verlof te laten gaan, zoveel mogelijk worden weggenomen. Met het wegnemen van belemmeringen voor het opnemen van het onbetaald verlof is geen wettelijk recht op onbetaald verlof geïntroduceerd, maar is het socialezekerheidskader gecreëerd waarbinnen werkgevers en werknemers kunnen komen tot afspraken over onbetaald verlof. De rol

van de overheid beperkt zich in het kader van die wet tot het wegnemen van belemmeringen op het terrein van de sociale zekerheid. Met de Wet onbetaald verlof en sociale verzekeringen wordt bijgedragen aan een organisatie van de arbeid, waarin betaalde arbeid, zorg en andere verantwoordelijkheden, op een even-wichtiger wijze verdeeld kunnen worden.

De maximale periode van onbetaald verlof waarvoor de belemmeringen zouden worden weggenomen was in het oorspronkelijke wetsvoorstel (Kamerstukken II 1997/98, 25 618, nrs. 1-2) zes maanden. Naar aanleiding van het amendement van het lid Adelmund (Kamerstukken II 1997/98, 25618, nr. 9) is die maximale periode van onbetaald verlof verlengd naar 18 maanden.

In de memorie van toelichting bij dat wetsvoorstel (Kamerstukken II 1997/98, 25 618, nr. 3) is aangegeven dat de dagloonregels voor de Ziektewet (ZW), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) en de Werkloosheidswet (WW) in die zin zouden worden aangepast dat bij de berekening van het dagloon onbetaald verlof met een duur van maximaal zes maanden buiten beschouwing wordt gelaten. Gelet op voornoemde verlenging van 6 naar 18 maanden worden in de onderhavige regeling de genoemde dagloonregels zodanig aangepast dat bij de berekening van het dagloon onbetaald verlof met een duur van maximaal 18 maanden buiten beschouwing wordt gelaten. Dit is conform de aanpassing van artikel 45 van de WW, zoals neergelegd in artikel III, onderdeel E, van de Wet onbetaald verlof en sociale verzekeringen.

Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt om de term 'bedrijfsvereniging' in de betreffende regelingen te vervangen door Landelijk instituut sociale verzekeringen.

Artikelsgewijs

Artikel I. Wijziging dagloonregels Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering

Onderdeel B In artikel 3 van de regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 1967, nr. 61524 (Stcrt. 126) (hierna: de dagloonregels WAO), is het uitgangspunt neergelegd dat het dagloon hetgeen is dat de uitkeringsgerechtigde, in het jaar onmiddellijk aan het intreden van

zijn arbeidsongeschiktheid voorafgaande, gemiddeld heeft verdiend over de dagen, waarop hij in de voor hem normale werktijd in zijn beroep werkzaam is geweest.

Met de toevoeging van het tweede lid worden voor de bepaling van de periode van een jaar waarover het dagloon wordt berekend die periodes niet in aanmerking genomen, en dus buiten beschouwing gelaten, waarin wegens onbetaald verlof niet is gewerkt. De niet in aanmerking te nemen periodes van onbetaald verlof betreffen slechts periodes van onbetaald verlof voorzover ze in totaal maximaal 18 maanden hebben geduurd. Dit betekent dat als een verlof – afgezien van eventuele onderbrekingen – 19 maanden heeft geduurd, de dagen gelegen in 18 maanden van dat verlof buiten beschouwing worden gelaten. De dagen gelegen in de negentiende maand daarentegen worden gewoon meegerekend en zullen als gevolg daarvan tot een lager dagloon leiden. Dit geldt uiteraard niet als de onderbrekingen en de – eventueel – na het verlof gewerkte periode in totaal een zodanige omvang hebben dat ze gezamenlijk een periode van (meer dan) een jaar beslaan. Periodes van onderbreking van onbetaald verlof worden immers niet buiten aanmerking gelaten voor de bepaling van de periode van een jaar waarover het dagloon wordt berekend, ook niet als ze korter dan een maand zijn. Hieronder volgt een tweetal voorbeelden ter illustratie:

A, die in dienstbetrekking werkzaam is, geniet vanaf enig moment onbetaald verlof gedurende 10 maanden, vervolgens werkt hij 2 maanden waarna hij 9 maanden onbetaald verlof geniet. Nadat hij vervolgens 2 maanden heeft gewerkt wordt hij arbeidsongeschikt. De periode van een jaar waarover het dagloon wordt berekend bestaat uit de 2 maanden voorafgaand aan het intreden van de arbeidsongeschiktheid, de 2 maanden waarin hij heeft gewerkt tussen de periodes van onbetaald verlof, de eerste maand van de eerste periode van onbetaald verlof (daarna liggen immers 18 maanden van onbetaald verlof die al buiten beschouwing zijn gelaten) en de periode van 7 maanden voorafgaand aan de eerste periode van onbetaald verlof.

B, die eveneens in dienstbetrekking werkzaam is, geniet vanaf enig moment onbetaald verlof gedurende

10 maanden, vervolgens werkt hij 11 maanden waarna hij negen maanden onbetaald verlof geniet. Nadat hij vervolgens 2 maanden heeft gewerkt wordt hij arbeidsongeschikt. De periode van een jaar waarover het dagloon wordt berekend bestaat uit de 2 maanden voorafgaand aan het intreden van de arbeidsongeschiktheid en de 10 maanden (en enkele dagen; een jaar is immers niet exact gelijk aan 12 maanden) voorafgaand aan de tweede periode van verlof.

Het vorenstaande laat overigens onverlet dat als artikel 7 van de dagloonregels WAO (de zgn. vastloonbepaling) van toepassing is, de grens van 18 maanden onbetaald verlof irrelevant is voor de vaststelling van het dagloon.

Onderdeel F In artikel 1, onderdeel j, van de WAO wordt een definitie gegeven van onbetaald verlof. Het gaat daarbij om een periode van verlof waarbij op grond van artikel 6, tweede lid, geen dienstbetrekking aanwezig is. Als eerste ziektedag, en als dag waarop de periode van 52 weken als bedoeld in artikel 19 van de WAO aanvangt, geldt dan de eerste werkdag na afloop van het verlof. In de situatie van gedeeltelijk verlof – de werknemer heeft verlof voor een gedeelte van de overeengekomen arbeidstijd – loopt de dienstbetrekking echter gewoon door.

De eerste ziektedag en de eerste dag van bedoelde periode van 52 weken is dan de eerste dag waarop wel gewerkt zou worden maar wegens ziekte niet is gewerkt. Indien een gedeeltelijk verlof nog doorloopt op het moment dat recht op een WAO-uitkering ontstaat ligt het in de rede het WAO-dagloon te baseren op de verdienen tijdens de periode van gedeeltelijk verlof. Artikel 13, eerste lid, van de dagloonregels WAO, in combinatie met artikel 5 van die dagloonregels, voorziet hierin.

Indien de arbeidsongeschiktheid voortduurt na afloop van het gedeeltelijk verlof wordt, op grond van het tweede lid van artikel 13 van de dagloonregels WAO, het WAO-dagloon herzien met ingang van de dag dat het verlof afloopt.

Artikel II. Wijziging dagloonregels Ziektewet

Onderdeel C In artikel 3 van de regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 1967, nr. 61525 (Stcrt. 162) (hierna: de dagloonregels ZW), is het uitgangspunt

neergelegd dat het dagloon hetgeen is dat de uitkeringsgerechtigde, in de 13 kalender- of loonweken aan het ontstaan van zijn ongeschiktheid tot werken onmiddellijk voorafgaande, gemiddeld heeft verdiend over de in die perioden gelegen dagen, waarop hij in de voor hem normale werktijd in de laatste dienstbetrekking werkzaam is geweest. Met de toevoeging van het derde lid worden voor de bepaling van het dagloon die periodes niet in aanmerking genomen, en dus buiten beschouwing gelaten, waarin wegens onbetaald verlof niet is gewerkt. Voor de feitelijke uitwerking verwijs ik naar de toelichting op artikel I, onderdeel B, met dien verstande dat – vanwege de hantering van het wekenbegrip in het eerste lid van artikel 3 – in artikel 3, derde lid, van de dagloonregels ZW niet een maximumperiode van 18 maanden, maar van 78 weken wordt genoemd.

Onderdeel F Artikel 10a van de dagloonregels ZW bevatte een speciale regeling voor de bepaling van het dagloon van de werknemer wiens arbeidsongeschiktheid tot werken is ontstaan tijdens een verlofperiode als bedoeld in de Wet op het ouderschapsverlof. Dit artikel wordt vervangen door een nieuw artikel 10a waarin een regeling is opgenomen voor alle situaties waarin ongeschiktheid tot werken ontstaat tijdens gedeeltelijk verlof. Voor een inhoudelijke toelichting verwijs ik naar de toelichting op artikel I, onderdeel F.

De specifieke regeling die in het derde lid van artikel 10a van de dagloonregels ZW was opgenomen met betrekking tot de situatie van een werknemer die tijdens een periode van ouderschapsverlof is komen te overlijden is niet gehandhaafd. Er is naar mijn oordeel geen reden om de overlijdensuitkering hoger te doen zijn dan het ziekingeld dat betrokkene zou hebben gehad.

Artikel III. Wijziging Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid

Onderdeel A Met deze wijziging van artikel 4 van de Dagloonregels Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid vindt een aanpassing plaats conform die van artikel 45 van de WW in de Wet onbetaald verlof en sociale verzekeringen. Daarmee is de wijziging

in logische lijn met de wijziging van artikel 16, tweede lid, van de WW in diezelfde wet.

Artikelen IV, V en VI. Overgangsbepalingen

Conform de Wet onbetaald verlof en sociale verzekeringen is ervoor gekozen om de relevante oude bepalingen van toepassing te laten blijven op personen die, kort gezegd, vóór de inwerkingtreding van deze regeling recht hebben gekregen op een ZW-, WAO-, of WW-uitkering. Tevens houdt dit in dat de gewijzigde bepalingen niet van toepassing zijn op deze oude gevallen, zolang er nog sprake is van dat oude recht. Een onderbreking van dat recht doordat deze eindigt en wordt heropend of herleeft doet niet af aan het feit dat er nog steeds sprake is van dat oude recht.

Artikel VII. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst. De artikelen I en IV, respectievelijk II en V, respectievelijk III en VI treden evenwel in werking met ingang van het tijdstip waarop de betreffende materiewet wordt gewijzigd door middel van de Wet onbetaald verlof en sociale verzekeringen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. F. Hoogervorst.